

Semra Ay

- Şiirler -

Yayın Tarihi:

24.10.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Akrostiş

Ay yanıyor küllerinde
Yollarım hep duman
Yokluğun sarıyor
Aynaların kırık umutlarını
Nerdesin? Ey derman

Ilık bir saba makamına
Yalınayak takılan düşlerimin
Oyasız gerdanından
Ruhumu çözüyor ellerin
Kanar/ayak kovaladığım gölgenden
Ümidim düşüyor kanayarak
Leylaklar soluyor ağlayarak

Limansız acıların boğazından
Efsunlu bir dalga geçiyor
Rüzgârın koynunda ç/ağlayarak
İliklerimde ince bir duman
Nâfile serzenişlerin gam telinde
Damla damla birikiyor
Esrik şarkılar, hep nalân

Her dem açardı papatya gülüşlerim
Eğer isteseydin, solmazdı
Rutubet kokulu bu sevdada
Yar/arsız geceler, hicran olmazdı
Eğer isteseydin, dolmazdı
Rüyalarım nâr-ı ateşinle
Dermanım olan balarısı gözlerin
Uykusuz, gecelerce yanmazdı

Mühürledin yokluğuna ıslak yüreğimi
Ay yanıyor küllerinde, g/özlerim hep duman
Nedensiz çığlıklarla vuruyor artık yel/kovan

Semra Ay

Anlatamadığımdı Anlamadığın

Nice birikmiş, yosunlu
Sitemlerin mahmuzlarındaydı
Sonsuz bekleyişim
Nafile serzenişim
Sana gizlenişim..

Hükümsüzdü sözlerim
Hatıraların kenarından süzülen
Ay görmez, sevda bilmez
Gece gözlerinin yabancı şahitliğinde
Ne olurdu anlasaydın
Gül tohumuydu, açamayan yüreğimde
Dikenleri hep dilimde..

Çaresizdi özlemim
Mavilikleri sana çıkmaz
Denizin puslu ellerinde
Anlatamadığımdı
Sözlerin dudak yarası irinlerinde
Hicranın hüzzamına boğuluyor gönlüm
Anlamadığın
Sükûnetin sarı yangın yalnızlığında
Can veriyor, bir nefeslik
Bir sevmelik ömrüm..

Semra Ay

Aşk içinde..

Yüreğimin sana vurulmuş
Zorlu yollarından geçtim
Üstüm başım aşk içinde..

Sürgün veriyor ellerimde
Kırmızı feryadıyla
Ruhumun dikenleri
Şiirim yaş içinde..

Uzanıpta günbatımının
Kurşuni avuçlarına
Vuruldum
Tek sana, hep sana
Aşamadım gözlerindeki
Dumanlı dağları
Umudum kan içinde..

Ay hareminde
Ayrılık kokan
Sönmüş bir şûlenin
Kör bakışlarının ardında
Arasam da güneşe aralanan
Esarete bağlı perdeleri
Şaramam sevdana esir
Üryan geceleri
Geceler isyan içinde..

Çözemedim
Çözülüyor yalnızlığın
Bahtıma dolanan kara saçları
Örülüyor can içinde..
Soyunuyor ve
Hep soluyor, baharda
Kırmızıya karanfiller
Şiirim yas içinde..

Semra Ay

Ayca

Mim..

Parmaklarımda sızlayan kanamalı
Devâsa,ürkek bu yar/ay/a
Balarısı gözlerinin dumanını
Sürsen de müstehzi bakışlarıyla
Kâfidir bu, yıllardır özleminle boğulan
İssiz kumral ada'ya..
Mimlendi şiire yalnızlığım
Yokluğuna misafir akşamlarda
Döküldü yarım kalan feryâdım
İsyankâr,nâlân satırlara..

Elif..

Demlenir kuytularda ah û zârım
Ay'ın kırmızı kirpiğinden
Vuslatın yârsız kefenine
Yıldızları döküyor intizârım
Titriyor,kirpiğinin değmediği
Kırık bir düş,bergüzarım
Sensizliğe sürgün
Elif dolanır,harflerimin
Islak yüreğinin urganına
Parçalanır gölgeler
Vurur zehir kırbacını
Yolsuz gurbetin mahmuzlarına..

He..

Ayrılıkların tükenen nefesinde
Yorgun bir he/zeyan
Yakarken ciğerlerini dalgaların
Anılarımın ayaza vuran kıyısında
Kanatır tenini aşkın
Pişmanlığın kurşuni yaprakları
Dolunay çalarken
Seni benden ahenksizce
Sabahın yağmurlu kalbinde
Kardelenler söküyor köklerini
Kaldırımlardan gizlice
Kıvranıyor adın dilimde,hece hece..

Te..

Başı boş
Sonu boş
Hatıralar süzülürken
Zamansız gidişlerden,tel tel
Savurduğun umudun celladı hüznün
Sevda kurusu gül kıvamındadır
Kapattığın kapıların ardında esrik yüzüm

Deli duman kavurduğun Şiirin
T/en/hâsında sızla/yan
Kelimelerin eli duman
Dilinde birikiyor, çığlık çığlığa kan
Dâre çekiyor yüregimi
Ayca sarmaşıklardan
Y/aralı yüregimdi
Leyle-i leylâda giryan..

Semra Ay

Aynâre

-Kal demeyişine-

Gözlerine bağdaş kuran
Hüznümün salıncağından
Düş/en zindan rüyaların deminde
Ay yanıyor
Yollarım zifir
Yollarım duman
Hayalinin çöllere açılan pencereme
Yolladığın hep duman..

Hasretin yayılırken
Gönlümün kafesinin
Hüzün sızan damarlarından
Vuslatın yolcusuyum sanırken
Gurbetin dumansız ateşi oldum
Rüyalarım yabancı
Gecelerin kirpiğinde
Kül oldum
Yandım
Efkârına boğuldum..

Nasırlı yıldızların avuçlarından
Uzattığım yüreğimdi
Kanadını kırıp
Şiirlere yakamoz diye bıraktığın
Ay düşüyor gözlerinden
Gecelerce,uyku tutmadığın..

Gitmeye zorlanan yüreğimle
Savaşan umudumu
Parçalayan ellerinle
Çözseydin saçlarımdan
İnce sızısını yağmurların
Yalnızlık yazgısını toplasaydın
Sonbaharın mateminden papatyaların..

Bırakıp dalgaların kucağına
Buruk düşlerimi
Pâre pâre
Giderken ben
Gitme desen
Kal desen
Ruhumu hapsettiğin gözlerinin
Dumanında hep kal desen
Ay dile gelse
Aynâre
Yüreğim senindir,al desen
Gergefimde soluyor
Al desen
Yüreğim pâre pâre
Aynâre

Semra Ay

Bırak/ama Beni

Bırak/ama beni
Sensizliğin ateşten tohumlarını
İncinen yüreğime bırakma..

Soramadım..
Terk edilere ayarlı zamanın bağına
Cam kırıklarını saplayan akrebin
Semahında vurulan papatyalara
Sen miydin giden..
Ben mi kalan..
Kırıkları gözleriyle toplayan
Yağmurlara yüreğini bağlayan..
Biliyordum..
Sendin bırakan..
Bendim nalân..
Git/meleri yollarının tozuna saklayan..

Bırakma..
Umut döker, hüznün giyinir sevda..
Esmer düşler ipin ucunda..
Çizilir, yüreğine prangalı adımlarıma
Kör uçurumlardan
Vurulân sabrım; vaveylâ..
Bırakma..
Ayrılığı yazgı diye
Sevda tutmaz gecelerin
Kara bağına yazma
Yüreğine dolanan sözlerin yumağında
Suskunluğu hicranımla yakma..

Bırak/ama beni
Yüreğimin külleriyle yazdığın
Hükmü gözlerimden
Avuçlarıma bırakma..

Semra Ay

Bir Demet Yas/Elem

Renksiz hayallerin suskunluğunda
Aradığımdı,duyamadığım kalbinin
Sessiz vuruşları..

Ruhumda ölüm vuruşları..

Terk ederek dertli bağrımın
Vuslata attığı kırıntıları
Sebepsiz -belki de hep sensiz- efkârımın heybesinde
Ayrılık damlalarını biriktirerek
Yola çıktım, dönmediğin köşelerde
Gözlerinin yakut adımlarının vuruşlarını sürerek
Göz göz yaralarım
Yağıyor irinler,gecenin üşümüş bağrından
Ay'ın veremli, ıslak yüreğine
Kuytulara gölgeni sürerek
Sana tutulan yıldızlar düşüyor aklıma

Yüreğimin salıncağından
Koparılan leylak yalnızlığımın kokusudur
Boynuma geçen urgan
Düşlerimi sığdıramadığım
Gecelerin nabzında cellat bir iniltidir
Sevdalı türkülerim
Serilir gönlüme gül endamıyla
Bin pâre olur ismin
Hecelerim kanımda

Elimde kalan, bir demet yas/elem
Yanlış ve yalnız yolların tozunda
Bulanık derelerden eliyor da
Baharın mutsuz, çöl bakışlarını
Sular duruyor
Ben vuruluyorum
Yokluğun batıyor canıma, boğuluyorum

Hasretin ayazı uykusuz, mızrabını
Geceler boyu pencereye vuruyor
Bu yara bağrımda hep duruyor
Şiir denince aklıma hep gidişin geliyor
Bu yara bağrımda hep kanıyor
Kâğıt küskün, kırık kaleme
Yazmadın mutluluğu bir kez alınma diyor..

Semra Ay

Bitti..

Sen beni bilmezsın..
Hiç bilmedin..

Daha neler neler vardı yarına
Unutulmuşların küllerinde savrulan..
Senin yağmurlarında ıslanmadan
Gözlerinde yeşermeden
Çamurla büyüyen
Tomurcuk edalı bir şiir
Yazıldı bahtıma
Sana uzandı..

Tutmadın..
Belki de tutamadın..
Nedenin önemi kalmadı
Sonuç;
Olmadı..
Al dedim;
Kara/ya vuruldu
Yüregim..
Al dedim;
Bende kaldı
Uzaklığının en yakına
Yarınlarıma vuran gölgesi
Sen hiç görmedin..

Sen beni bilmezsın..
Hiç bilmedin..

Günahkâr bir yazgı mıydı
Boğazıma zincirli hecelerin
Çelimsiz fısıltısı
Ruhumun aynalarında yankılanır
Dağılmadı sulardan
Alnımın tuzlu mürekkep yazısı..

Hiç bilmedin..

Bitti..

Semra Ay

Dođduđun Güne..

Bıraktın ama beni
Boşluğun kaldı
Yürek kanaya kanaya
Damlar şiire
Yazar hüznümü kan Ay'a..

Anlatamadığımdı anladığın
Hep dumanlı
Ayca hüznlerde
Son gidişin ardında ağlar
Sessiz isyanım
Her yanımda aşk içinde..

Kirpiklerimde sulu boya
Bir resim olsa da
Siyah beyaz düşlerim
Bu sevdaya hep
Gül işlerim
Kar fırtınası özlemin
Kapatsa da yollarımın çaresini
Ocađında yirmi bir gün değil
Bir ömür tüter sevdam
Ay'a duman eklerim
Dođduđun günde
Ölse de bütün umutlar
Sen yine de gel
Her adımda seni beklerim
Adına sevda tohumu hecelerim..

Madem ki
Ecelimdir
Hayalin
Mutluyum
Esaretinde
Tüm dumanlı gecelerin..

Semra Ay

Gelmeyişine..

Gelmediğin tüm saatlerin
Beyninde kıvranırken akrebin
Suskun adımları
Sensiz esen yel'in kovaşında
Birikir umudun âmâ gözleri..

Bir vurguna ayarlanırken
Nabzımın kötürüm ayakları
Belirsiz izlerinde kaybolur
Veremli nefesi sancıların
Boşluğun odalarının duvarlarına
Başını vurur da kalbim
Heşapsız bir hasretin soluğunda atamaz
Dağılır,toplanamaz damarları..

Sahiller boyu beklerken
Gölgesiz,sensiz bir sevdayı
Geçip gittiğin yollarda
Yanıyor, ömrümün son dileği
Fırtınalarda kayboluyor gemilerin
Rüzgâr toplayan,kanamalı direği..

Borçlanıyorum gecenin koynunda
Mülteci renklerin kederli bakışlarına
Mecâlsiz bir duadır, dağılan umudum
Sıkışıp kalır, minaresiz sabahların gölgesinde
Ey dudaklarımı tutuşturan şehrayin
Gelmeyişinin kırmızı tohumunda
Açıyor hû çeken yangınlarım..

Elinin değmediği bütün şafaklar
Boğuluyor, hüzzamın zindan yüreğinde
Dökülür koca çınarların
Yas tutan, gizli hayalleri
Sessizliğinin hercâi rüzgârında
Sorsam söyler mi yağmurlar
Limanları çeyrek geçen gözlerinin
Hangi gecede vurduğunu kalbimi..

Bağlarken saçlarını deniz,martıların kanadına
Karanlıklar içinde, puslu aynalarda düş/sün
Ay'ın hayalet gölgene tutulan paslı yüreği
Dağlanırken ellerimde vuslat
Sararan tütünlerde bile gül/sün
Gelmedin ya..
Balıkların teninde kana/yan acılarım
İklimsiz sevdalarda yüz/sün..

Semra Ay

Geri Dön..

Büyülü, tuhaf ve sıcak
Ellerinde sakladığın
Gizlerin ardında
Bir umut rüzgârıdır
Aradığım, hiç bulamadığım..
Ruhunun kıvrımlarına dokunamadığım..

Çekiğendir gözlerim
Yüreğim sana ç/ağlarken
Utanır söyleyemem
Sözlerim bir hicran
Salıncağından düşen
Gamlı ve yâr(a) lı ceylandır
Vurulmuştur cellâdının
Kurşuni bakışlarına..

Söyle, batsın ay
Dağlardan gözlerine
Söyle, yıldızlar yağsın
Gecelerce özlemime
Yaralarım hicran basa basa
Gittiğin yolların efkârı
Söyle, karışsın
Yağmurlu yüreğime..

Hayallerimin darmadağın evreninde
Alışamadığım yokluğuna
Acılı bir ayrılık şarkısını sarıyorum
Her akşamın sabahına;
'Geri dön'..
Tutuver elimi
Arkasına saklanamadığım
Toz duman gururum
Şakağından vurduğum
Zavallı korkularım
Utanmam, hep ağlarım
Unutmak istemem, hep söylerim
Bilsem ki ç/alacaksın
Her nağmesi sana tamamlanan
Bu yarım notayı;
Geri dön..
Özlemediğin
Ve hiç buluşmadığın
Gözlerimde
Ve yüreğimde
Hep aynı sancı;
Ne olur geri dön..

Semra Ay

Gitme..

-Eylül yaprağıma-

Titrek yüreğimi can çekişirken bıraktım ellerine..

Merhametsiz gecelerde çölleşirken umutlarım
Bin örümcek ağıyla sardığın düşlerime
Yokluğunu gardiyan edip
Sana akan bu sessiz çağlayanları
Duymayıp gidiyorsun ya sen
Bütün kaldırımlar düşmandır adımlarına
Çekip almak ister, yoluna serdiği kırmızı avuçlarını, bilesin
Gidişine çeşmeler ağlar,zehirden köpüğünü damıtır yüreğime
Kartal pençesiyle mil çeker,yıldızların gözlerine
Zindanın çarmihına gerdiğin bedenimi
Gül yaprağı kanatır,bilesin
Papatyaların celladı olur artık bahar
Seni söyler hep martılar; gitmesin! ..
N'olur, anahtarsız kalsa da, bu yarım nota hiç bitmesin
Kapandıkça kanayan yaralarım gidişini saptırken sen
Damarlarımda irin akıyor artık, bilmelisin
Deniz başını taşlarda kanatıyor; gitmesin! ..

Oysa seninle uçuyordu göklerimde kuşlar
Evrenimi sarıyordu; hep nev bahar
Tomurcuk gözlerimin özüydü dudakların
Ruhumun gizli geçitlerinde, ab-ı hayat buluyordu ellerin
Tek öznesiydin belirsiz,yalnız kaderimin

Şimdi, gidişinin zemheri vaktinde
Saatleri ıstırabımla ateşe veriyorum
Akrep kendini zehirliyor; gitmesin! ..
Tren raylara küşüyor,istasyonlar yanıyor
Volkanlar yüreğimde kaynıyor
Yükünü gözlerimden alıyor bulutlar
Çivilerin beyninde vuruluyor,titrete resmim
Bunu sen de biliyorsun; gitmemelisin! ..

Semra Ay

Göz Yarası

Göz yarası bir şiirdi
Acılarımı besleyen o müebbet ezgi..

Bir sitemdir ki suskunluğum
İncinen sözlerimi zorluyor bakışların
Kör kuyularda,zindandayım
Bulutsuz bir yağmurda
Ruhumu yıkıyor esrarın
Sana çıkmazlarda,ummanlardayım..

Çaresizlik mahkemelerinde
Şancılara kelepçeli
Yalnızlığımın iniltisidir
Senin hiç duymadığın
İçimden efkârli hatıralar geçiyor
Duman duman kavurduğun
Se/nin yanına mim koydum, anlamadığın..

Bütün çeşmelerden aksa da
Aşkımın vebali
Nakış nakış değse de dudaklarına
Tek nefesinin yettiği
Bu yangını söndürmezsin bilirim
Tek nazarının kışı bahar ettiği
Sebeb-i halim gözlerin
Yüreğime kapalıdır bilirim..

Unutulanlar rıhtımında hep beklemeye
Mahkum bir ömür yazıldıysa bahtıma
Bu veresiye sevda masalının sonunda
Pul pul dökülür yıldızlar
Kırılır kanatları
Rüyalarımaya iliştiirdiğim
Sen ihtimalli umutlar..

Anlayacaksın belki sen de
Zehrinin kalbimin özü olduğunu
Bu sevda treninin
Ellerinin uçurumunda öldüğünü
Bütün iklimler artık sabıkalı
Bahara varmamak için
Söylemez hayallerimde gördüğünü
Eylülün kefenimi ördüğünü
Oysa biliyordum
Zaman divane-i virandır
Bu sevda artık kahr-ı hicrandır..

Semra Ay

Gözlerime Dolan İstanbul

Ömrüm sökölürken
Ellerinin burçlarından
Gözlerime dolar İstanbul
Sana baktığım yerden...

Eminönü'ne düşen
Kararsız ve ince yağmurların
Bağrında açar, erguvan düşlerim
Ekmek arası balıklar takılır
Boğaz'ına, incinen gecenin
Damarlarıma demir atan gemiler
Kanatır ruhumu en derin mahzeninden
Dikiş tutmaz denizin
Lekeli elleri çözer
Kule'nin gergefinden mahzun Kız'ın
Saçlarına düşen sarı külleri

Taksim'de dolmayı bekleyen gözlerim
Fermanını okur, Topkapı'nın
Çiğlik sızan duvarlarından
Şevdası itir kokan İstanbul
Geceler boyu titreyen yüreğimi
Kuşatır, ıstırabın yedi başlı donanmasıyla
Ayın tütün kokusu düşer
Yeni Zindan Kule'nin
Kuşkuyla paslanan gözlerinden

İstiklâl'in hercai vitrinlerinde
Esarete bağlanır
Aslanların pençesinde solan renkler
Dalgaların koynunda uykusuz
Puslu bir hayaldir
Köşe başlarında âmâ ve sarhoş Beyoğlu
Küf koka, loş sinemalarda
Islak çiğliğiyle inleyen
Binlerce filmi koparıp
Son sahnesinden, sızar
Gecenin تنها merdivenlerinden

Deniz siler gözlerini
Avuçlarımın yosun tutan
Nasırlı kefenine
Haliç düşer her akşam
Sahilin mehtabından peşime
İzlerini sürme çeker
Rüyayı unutan gözlerime
Limansız bir sevdadır İstanbul
Keşfe çıkar her seher
Hasretin fırtına yüklü gemisinden
Ayı düşürür, tutulduğu göklerimden
En derinden,tenime

Taş'tan Beşiğinde
Yosunlu kundaklara sarar,deniz başını
Yaslı bir ninnidir inleyen
Kartal'ın gölgesine mahkum martılar
Köprüler uzanıyor
Yolcuların yorgun bedenine
Sarıyor ayrılık rıhtımlarında
Titreyen güneşi, beyhûde iklimiyle
Kırıyor en kavi esaret Zincir'ini
Kuyu'larda biriken yağmur kokan hayaller
Beyaz güller bağlıyor geceye
Karaköy'de huriler

Evler'in arka Bahçe'sinde
Gül devşiriyor,uçarı kelebekler
Sana doğru her adımda büyüyor
Gözlerimde hep Bebek'ler
Her yürekte bir şiir
Damıtıyor bengisu dudaklarından
Yokluğunla karaya vuran şehir
Zehir dikenlerini takıyor
Balıkların kırılğan pullarına
Oysa,varlığıyla bin şehrayin yükselir
Yediveren bir sevda filizlenir
İstanbul, gözlerinle yeşillenir

Ortaköy'ün kenar aralığından
Havalanan turnalar vurur
Şimşeklerin vebalı ısıklıklarını,alev gözlerini
Yalınayak yürür deniz, göğün iliklerinden
Derin mavi hırçınlığına
Gurbet kokan bulutların
İniltisi düşer durur biteviye
Sahil boyu bankların
Şehlâ gözlerinin tebessümüne
Çıplak ruhunu yüzdürür ceylanlar
Lacivert kalplerin, bulanık derelerine

Bağcılar'ın elinde yitirilmiş
Minyatür bir destandır
Karanfillerin yaprağında
Kırmızı açan yelpazeler
Serinletir, Üsküdar'ın âhıyla dolan gamzeleri
Kısılır sesi gecenin bağrında
Kabına sığmaz,rendelenmiş düşlerin
Ufalanır gerdanında Taş'ları
Uslanmaz dudak aralarının
Mavzerinden Nişan alan,şuh dilberin

Tüm dönüş noktalarında
Gidişin yangınıyla kavrulur
Kabullenişleri reddeden, ümitler

Faytonların mahmuzlarında
Saklar kuyruksuz uçurtmalarını
Bırakır Adalar'dan suya
Hayal dolu mendillerini
Sarar üryan pencereleri,Harem'iyle geceler
Bir sana açılır mahzenimde,kapalı heceler
Mührünle vurduğun kalbim
Bir seni, bir de İstanbul'u heceler

Eyüb'e divan durur
Boş saraylarda Sultan'lar
Dolunaya matemini taşıyan,ıssız kervanlar
Cemreyle vurulur toprağa
Karışır saçları denizin ayaza
Ezer toynaklarıyla dünümü
Bir yaralı küheylan
Takılır Çengel'ine ipekten kanadı
Kaf dağında yuvasız kalan kuşun, nâgehan
İstanbul ki,batık gemilerden
Gözlerime dolan son tahtirevan...

Semra Ay

Gözlerine Akınca Ay Oldum..

-Şimdi hiçbir aşk p/aklamaz beni-

Acılarımın seyir defterinde
Kan revan yürüyen kelimeler
Çarpıyor her defasında yüzüme
Yazılmamış mektupların hecelerine
Tutunamadığımı..

Boş koridor suskunluğunda
Anlatamıyor derdimi
Hiçbir ayak sesi
Çeviremiyor aşkın diline
Hiç/kırıklı cümleler
Kanayan kilitlerde yüreğimi
Gece titremelerimin teşhisidir
Aşk y/etmezliği
Kiş resimlerine kelepçeli
Çıglıklarımdan sızan
Bu yalancı baharda
Gül bile değil kırmızının tesellisi..

Yakamozlara bansam da
Acısını içimden çıkaramadığım yokluğun
Ve hiçbir yere sığdıramadığım boşluğun
Her gece b/akar yüzüme
Yıldızlara uza/yan
Kül gibi, z/amansız yağmurlar
Savruldum hep geçmiş
Belki de hiç geçmemiş
Ezgisiz her rüzg/ârda
Sustukça konuştum
Azade umutlarda
Bağlandı elim kolum..

İçimden gelmedi hiç gitmek
Bir yaş daha yaşlansa da
Yüreğimde hüznü bulutlar
Elimden bir şey de gelmedi
Beklemek, bir yangının
Ortasına ruhumu e(k) lemekten başka
Göz y/arası şiirlere
Müebbet olunca efkâr
Tutduğum ellerin değildi
Akşamın darından başka
Oysa hiçbir şeye hazır değildim
Sabaha yaslanmaktan b/aşka..

Denize hiç soyunamadım
Kıyısında'yım çünkü sensizliğin
Hep karşısında kalarak mutluluğun
Hiç dalamadım uzaklara
İçimi dışarı çıkarmıyor

Hiçbir güneş kırıntısı
Veyahut ay tortusu
Her nefeste yaşadığını sanan
Kelebekler kadar çaresiz
Gömülerek suskunluğa
Ölüyorum, sesli harflerin
Ardına vurularak
Her isyandan ayrılarak..

Şirazesini kaybetmiş bir bahar
Çiçekli eteğini dökerken
Kaldırımların hüznü heybesine
Buz tutar ellerim kadar
Titrek yaprakların
Y/aralı yüreğinde kelimeler
Gitme diye başlayıp
Yarım kalan hicranlar
Almadan veremediğim her nefes
Hep hesabını sorarken
Bu hesapsız alışverişlerin
Ömrümün defteri kapanıyor
Yokluğuna kurşun sıkarak..

Hep yanı başımda duran umutlarımın
Bileklerinde kıvrılırken kaygılarım
Anılar ruhumda biliyor bıçağının
Gölgesinde yutkunan g/izlerini
Sadece sen değil
Kimse bilmedi
Bütün yolları sana çıkan
Bu aşkın çıkmazlarında
Bir sana vurulduğumu
Hüzzamlı her şarkının nefesinde
Hep sana sol(u) duğumu
Asıl derdimin ne olduğunu
Seçilmiş yalnızlıklarda
Saklanmak mı veyahut aklanmak mı
Hiç kimse bilmedi
Gözlerine bakınca kaybolduğumu..

Semra Ay

Hep Duman

Kanaradım yürüdüm de
Varlığına varamadım
Her yolumda yokluğun
Hiç sözlenmemiş
Hep suskun sevdaların
Bağrında ince bir sızı
Kanar adım..

Yüreğimin sırrını taşıyan
Her utangaç
Umudumun deminde
Dumanın sızar
Rüyalarımın içerisi
Yanar cüzzamlı şarkılarda
Sevda çiçeği
Yarınlarımı işler
Efkârımın
Zehirden dikenleri..

Ay tutulmaya çalıştığı
Ellerinde paramparça
Gözlerimdeki
Tüm yıldızlar sen
Umarsızlığında savrulan
Yalnızlıklar ben..

Biraz kül
Ve hep duman
Sarı yangın gözlerinden
Bana tek kalan
Sevda sızmaz gecelerin
Efkârlı koynunda
İsterdim
Sen de yan
Neyleyim artık baharı
Şiirim hazan..

Semra Ay

Heybeme Dökülen İstanbul

Neron'un Roma'ya baktığı yerden
Bakıyorum, derin mavi gözlerine
Boğaz'ına düğümliyor, son hıçkırık sevdalar
Martıların kanadında sürüklenirken
Yükünü gözlerimden alan
Bulutların vagonları
İki yürek arası yolculukta titrer
Yokluğunla sarar geceyi
Kız Kulesi'nin nâzenin burçları

Dönemeçlerinde vurduğum
İstiklâl'in lâ'l'in de
Kan aranıyor damarlarım
Yabani kaldırımlarında evcilleşmeyen
Utangaç, kırılğan yaralarım
Anahtarı kırılır, sensiz kalan anıların
Başını taşlarda kanatır İstanbul
Sana gelen gizli geçitlerde, kırmızıyı bul!

Yakamozların denize küstüğü yerden
Topluyorum, gözlerinin paslı oltasına
Takılan kanamalı yüreğimi
İki Yaka'sı bir araya gelmez
Delişmen dalgaların
Yurdunda boğulur
Pulsuz balıklarım
Veremli bir şarkıdır vapurların çığlıkları
Çizer yüreğimi tüm noktalı yerlerinden
Seninle doldum seninle taş/tım
Eridim hasretinle
Yokluğunla ufaldım

Heybemde katıksız ekmektir
Gözlerimden dökülen, kırgın İstanbul
Kırıntılarda sana biriken yoldur
Tozlu aşklardan geçse de
Yetim ama mağrur Beyoğlu'dur
Gece trenlerine istasyonsuz handır
Dağınık bavulların dumanlı dehlizlerinde
Nefesini yitiren son andır
İstanbul, hiç bitmemiş masaldır

Kalemin kağıda küstüğü yerden
Aşk yazılmaz beyaza
Boğaz'ında derin bir sızı
Gözlerini çalar deryaya
Mührünü vurur sandallar
Denizin sensizlik girdabına
Geceye küsen, Yıldız'lar düşer Saray'ın
Gerdanından, gurbetin şarkılarına
Toplamadığın yüreğimdir, yarım notalarda
Vurulur martıların kanadına

Gözlerime sensizlik fermanını
Mavi mürekkebiyle mil çeken
Damarlarımın mahmuzlarında
Dalgalarını koşturan İstanbul
Yaşamayı benden öğrenmeli
Gece donanmalarının paslı kılıcıyla
Kuşatılmak nedir, bende görmeli
Denizin saçlarına âşık, ayı ve güneşi
Hicranımın kanıyla beslemeli
Baharda hazan vuran
Nâzenin tomurcuklarını
Yüreğime ekmeli
Tüm yamalı sevdaları atıp
Şiir kokan bedenimi giymeli!

Örümceğin ağına küstüğü yerden
Ayakları kötürüm köprülerin
Mağrur başı düşer, titrek omuzlarıma
Yokluğunun çarmihına gerdiği İstanbul'u
Denizler kanatır bilesin!
Adalar doldurur kadehini kumla
Elleri üşür rüzgârın bağrında
Yağmurlar gizlenir ücrâ kıvrımlarına
Heybemde son kırıntı ekmek, İstanbul
Dökülür Çamlıca'dan kuytulara

Gözlerinin nöbetçi kahvesinde
Soğuk çaylar demlediğimden beri
Yedi Tepe'de yedi cüce umutlar
Vurur kanatlarını denizin
Hercai saçlarının, kırık burçlarına
Sızlar gemilerin direği
Paşlanır mavi gözleri
İstanbul dolar
Gözlerim dolar
Yas tutar, çözülür göğün kuşağı
Sevdayı deniz tutar
İstanbul'a baktığım yerden...

Semra Ay

Hüznün Ay'a Yansıması

Yazdım sevdayı
Her gece
Binlerce hece
Boğazıma düğümlü
Efkârlı yaralarım
Umarsız duruşun vuruyor satırlarıma..

Yüreğimin denizine
Dökülür içli
Dumanlı, sisli
Gözlerimin külleri
Rüyalar yetim,kavruldu kirpiklerim
Teselli yok,savruldu ümitlerim..

Zaman kıvranıyor
Uzun,ince
İnce,binlerce
Sızının
Suskun,kapısız özleminde
Sürgün yangınları bedenimde..

Ecel mi çıkmaz
Sokak başı
Her köşe başı
Yokuşların sonsuz evrenine
Ben mi düşerim,Ay'sız gecelerin
İsyankâr,korsan ellerine..

Semra Ay

İçindeyim Aşkın,Dışındayım Gözlerinin

Sana gelen uzun,ince bir yolda
Beyaz,kesik çizgiler atıyorum
Gözlerimden gözlerine varmak için
Yer gök zindan
Bütün çizgiler yekpâre
Geçemiyorum karabasanları
İçindeyim aşkın,dışındayım gözlerinin..

Semra Ay

Ne Dersin?

Milyon kapısından
milyarlarca kez
kovulduğum hayatın
pencerelerini kırsam ne fayda!

Gözlerinin pas tutmuş
Katran sarısına
Demir atmış yüreğimin
Kanamalı,devasa yaraları
Cüce umutlarla
Pamuktan şekerlerle
Sarılır mı dersin?

Nice yetim çığlıklarım
Hicran güfteleriyle bestelenip
Dudakları kanatıp
Yüreklere yakıp
Söylenir mi dersin?

Saliselerin hücrelerinde
Zindana vuran
Sonsuz bekleyişim
Biletsiz sevdalarda
İzini sürer mi dersin?

Nesin?
Nedensin?
Nerdesin?
Ne dersin?

26.11.2005

Semra Ay

Neden?

Kutup yıldızı uzaklığındaki
Gözlerinin sisli dumanında
Zehrinle boğulup,gömülürken yüreğim
Hasretin vuslatı tesbih ettiği yerde
Kefenlendi tüm sabır tanelerim
Mezarıma bekçi,öksüz yarelerim..

Esirgediğin bir tek sözün
Hasretiyle buharlaşan sabrımın
Buğusuna yazdım hep; ``neden? ``
Senden,benden,bizden
Her şey yolunda giderken
Neden,söyle ha, neden?

Kopardın tüm filizlerimi benden
Anlamadım
Hâlâ anlatmadın ki ``neden? ``
Şafak henüz sökerken
Kararan bulut oldun gözlerimden
Soru işaretlerinin paslı oltasında
Çırpınan aceze yüreğimi
Dâre çekip giderken
Hâlâ söylemiyorsun.. ``neden? ``

Hâlâ anlamadın mı bu beden
Sana meftun
Geceler boyu inerken her dem
Ölüm sessizliği ile giderken sen
Öksüz çığlıklarıyla,kanatır da
Ağlatır duvarları
Sensiz kalan bu ben
Artık değildir benden

Hâlâ anlamadım
Hâlâ anlatmadın ki
Neden?

Semra Ay

Ömrüme Aysin

-Ömürlük sevda bu-

Adınla başlamazsa
Dağılır tüm mısralar
Gönlümdü yorulan
Kelimelerin zehir dilinden
Anladım yalanmış
Sensiz bütün gerçekler
Silinmiş artık
Ezberime dolanan
Gamlı şiirler..

Baharın özüdür
Gözlerine sürülmüş
En sevdalısı yeşilin
Nazarındır gecemin
Sabaha aralanan penceresi
Yalnız yazdım hep
Aşktan başka dilden
Anlamayan yüreğime kederi
S/ensin artık
Kırık kalemin şirazesini
Geldin ya
Özlemin bitti
Ömrüme yârsın
Ağlamayı yağmurlara bıraktım
Sâganaklara değen baharsın..

Ömür boyu sürececek
Menekşe kokularını
Üflerken kışlarıma gelişin
Ruhumda canlanır
Hicranı boğan nefesin
Ay'lar karışır birbirine
Nakkaş düğümü çözer
Alnımın yazısına adın değer
Yazmaya kalksam seni..

Semra Ay

Sana..

Gecenin katran gözlerine bıraktım
Düşlerimin sabaha çıkmaz isyanını..

Hatırlasana..

Beyaz'dı gelincik tarlası yüreğimde
Kara'ya vurdukça saatler..
İntiharıdır özlemin vuslat aşkı
O anda silindi
Ala bulanana gözlerimin şâvkı..

Anlasana..

Kezzap dudaklarından savrulan
Tükendi aşk,zaman..son kalan..
Nefessiz bir baharda
Yol alırken, uykusuz
Sarı yaprakların
Ecelini çaldım,hazandan..
Sormadım nereden,neden..
Gidene sormak adettenmiş
Sabrım çelikten..
Gitsen de hep karşıdayım
Tut yüreğimin kefeninden
Bıraksan da ellerimden..
Vicdanının tuzlu yaşındayım..

Uyansana..

Bu masalın kırıntıları yârelerimden..
Ümidin son damlası da
Düştü gözlerimden..
Uykusuz çığlıkların yastığındayım..

Alsana..

Kestim şiirin şah damarını
Al/sana..
Zindan bana..

Semra Ay

Sarardı Düşler

Gecelere sığmaz düşlerimin
Sarı gözlerinden aldım
Çığlığımın marazi fermanını..

Silinmez yaralar taşıyorum
Sensiz dünlerden yarınlara..
Zincirsiz şiirler karıyorum
Lisansız,lâl yüreğime..
Yokluğunun bedeli
Kavruk hayaller,vuruyor canıma..

Bin mazlum ateşiyle
Aheste özlemler geçer gözlerimden
Kahrımıyla yankılanır..
Kırmızıya boyalı,vedasız
Vefasız sözlerinden
Hüzün damlar
Kanıma uzak damarlarımdan..

Kimliksiz rüzgârlar konarken
Sevdanın pişmanlık şehirlerine
Güvercin kanadı kırılır
Ayrılığa çarpan mavilerde..
Gidişin hâlâ derinlerde..

Gittin..
Yüreğin uzaklarda..
Hüznümü gecelere sarardı düşler..
Küskün baharlarda sarardı düşler..

Semra Ay

Yalan Bir Umuttu Seni Yaşamak..

Yanan ağıtların dilinde, bir muamma sevdadır umudum
Savrulan yalanların ateşinde, uykusuz gözyaşları
Biçâre yolcudur yüreğime,gardiyan gecelere..

Boyundan büyük acıların defterinde
İsyankâr kelimeler dokunurken dudaklarına
Uzak gözlerinin yeşilinde küfleniyor
Hayallerimin puslu, kırık c/anları..

Zor değildi seni sevmek
Ayrılığın nefesini solumaktı, dokunan kanıma
Bile bile ladeslerde, çözümsüz düğümlerde
Korkusuz bir ruhu ölüme yâr kılmaktı
Uçurtma yüreklere yar olmaktı..

Üşüyor güneş,kalbimin soğuk odalarında
Sensiz köşelerde teselli arayan
Kabus gecelere nöbetçi gözler
Dumanlı bir hasretin yolunda
Yuvasız kuşlar gibi baharı özler..

Yorulmak değildi umudun eceli
Vurulmaktı, silinen izlerin
Başucunda sabahı beklerken
Yamalı gökkuşağının nasırlı ellerini
Gecenin zindan boşluğuna dolamaktı..

Semra Ay

Yokluğun Dokundu Yıllara

Üzüm gözlerin mi yıllanır
Ben mi, zamanın geçimsiz
Çekilmez mahzeninde..

Gölge çiçeklerinin yaralı
Yağmur bakışlarında kaybettim
Sana koşarken kanayıp,kabuklarını
Çatlatıp,en derininden
Büyüyen çocukluğumu..
Zaman arsız,
Yüreğimin gergefine dokudu yokluğunu..

Zindan gecelerin koynunda
Verdim son nefesini
Kâbuslarıma kelepçeli
Korsan kalelerin burçlarından
Yitip giden gençliğimin..
Umut fersiz,
Hasret sürmesini çakti gözlerimin..

Şimdi üzüm de yıllanır
Ben de, yalnız mahzenlerin
Karanlık ve küflü duvarlarınının
Geçmişe bakışlarında
Üzüm mutsuzluğuna kanlı yaş,şarap
Ben yokluğuna çaresiz,harap..

Semra Ay

Yol çare..

Zamansız çalmadan
Ardına kadar açılmış
Yüreğimin kemane kapısını
Savaşmadan teslim aldığıın
Titrek aşkımın
Biletini kestim
Rüyayla gerçek arası yolculuğuna..

Bile bile uçurumuna bıraktığım
Kanadı kırık yerden kırık
Korkak umutlarımın
Nefesi buz tutar
Tutmadığın elleri diken
Biliyordum
Yarınlarımın dünden olmadı hiçbir farkı
Tarih tekerrürden ibaretti
Sensizlik benden..

Başı kara yazmalı
Sancılar treninin
Sevda yorgunu rayların
Yüreğini kanattığı yerde
Aşka gelecek yerde
Yalnızlık istasyonlarında
Yalınayak bütün vagonlar
Hep uzadı yollar

Yol çare sanıyordum
Vuslata yol çare
Oysa biliyordum
Kanamalı bu sevda
Gitmelerine
Yok çare..

Semra Ay

Yürek Damlası

Nefesim batarken artık kanıma
Boğuluyor anıların kafesinde
Çırpınan kanatsız umutlarım
Dokunuyor yaralarım
Gidişinin keskin adımları
Yokluğun yârdır artık canıma..

Mührüne vurulupta bekleyişimin
İsyankâr, yamasız keşkeleri
Gözyaşımda tütünlenip, sarılırken
Benden kaçan, bana kelepçeli yağmurlar
Kayboluyor bulutlardan çaldığın
Beyaz yüreğim, saat başı
Ardında biçâre, döner başı
Süzülür damarlarımdan âh'ım
Gömülür kalbimde
Her köşe başı..

Alnından öper güneş, titrek damlayı
Unuttu artık Mecnun, çölde Leyla'yı
Tenhasında kapanır, gecenin
Ayrılık damıtan gözleri
Ellerimden silinir, gül kokusu
Titrer bam telinin kırık efkârı
Anılardan düşen
Yüreğime yaz yağmurları..

Semra Ay